

Dagbog fra ferieturen til Frankrig, Italien og Korsika fra 14. april til 1. juni 2007

Deltagere: Sonja, Kristian og Fiat Ducato Sea campingbus 2005

Vi kørte fra Viborg kl. 9.25 en skøn solskinsmorgen lørdag den 14. april, hvor tulipantræerne blomstrede og forsythia stod med en gul sky omkring sig.

(Vi sagde på gensyn en gang i juni), så nu er der ca. 2 mdr. med masser af oplevelser, så må vi se, hvor sølvpilen bringer os hen.

Vi kørte til Padborg, og videre til **Harrislee**, hvor vi byttede vores 10 kg letvægtsgasflaske hos Skandic Camping og Truck.

Der var ikke meget trafik på de tyske autobaner, det er en afslappende årstid at køre på med hensyn til trafiktæthed. Allerede syd for Hamborg kunne vi så småt se foråret komme, træerne var sprunget mere ud, jo længere syd på vi kom.

Ved **Soltau** kørte vi ind på en dejlig autocamperplads ved Heide Park, hvor vi overnattede, her er toilet og tømning, vi fik at vide at til næste år er der mulighed for el.

Camping: 4 euro. Kørt: 459 km.

Søndag 15. april

Vågnede op til en dejlig solskinsdag, kørte sydpå hvor der langs autobanen mødte os et skønt syn af blomstrende hvide buske og nyudsprungne træer i forskellige lysegrønne og let rødlige farver, og indimellem nøgne træer som ikke er sprunget ud endnu.

Så er vi i de storslåede Kassel bakker (solskin, varme, udsigt og natur), vi må ned i tredje gear med Sonja ved rattet, der er ikke meget trafik, rapsmarkerne lyser op med deres gule blomster, andre marker har forskellige grønne nuancer, det er en god tid at køre her, nu hvor alle træer ikke er sprunget ud, vi kan se mange ting som træernes blade dækker om sommeren.

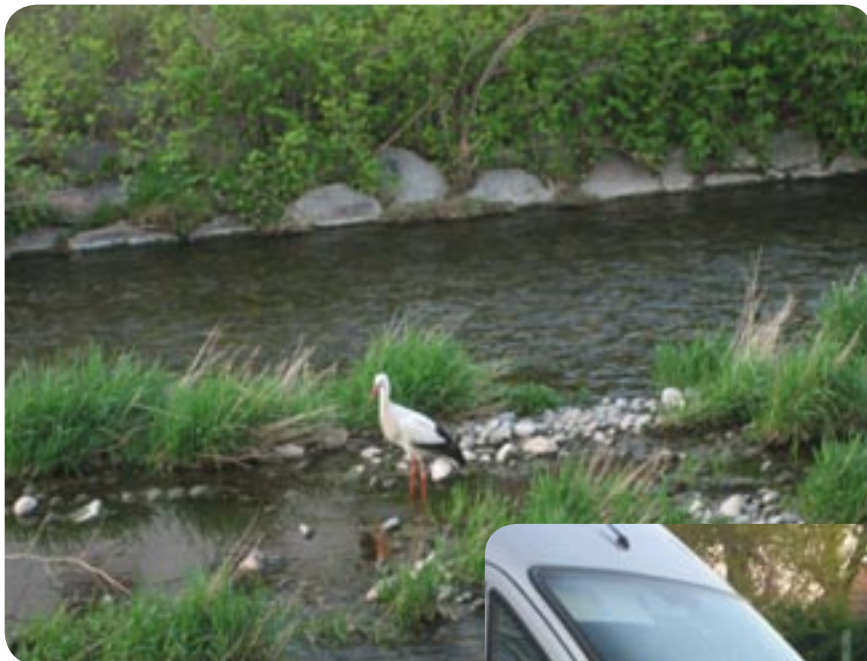
Kl. 13.15 holder vi for frokost og en lille middagslur, vi har 35 gr. i bussen, så nu må vi have sommertøjet frem.

Vi er nu omkring Frankfurt, her er alle træer sprunget ud, bøgeskoven er lysegrøn og syrenerne er sprunget ud.

Vi kører mod Colmar i Frankrig i morgen skal vi ind for at finde nogle Messeque produkter, vi har været her før, det er mere end halv pris af Danmark.

Vi fandt en autocamperplads i **Turckheim** mellem en flod og jernbanen, med plads til ca. 6 biler. Her er ingen faciliteter, men ideel for at se byen (ca. 50 m at gå).

Canping: Gratis. Kørt: 717 km.

Storken på besøg ved autocamperpladsen

Autocamperplads i Turckheim

Mandag 16. april

Vi sov rimelig selv om vi var parkeret mellem jernbanen (der kom ingen tog om natten) og floden.

Vi gik en tur i Turckheim, en lille spændende by. Flot pyntet i anledning af nylig overstået påske, det er en af de små vinbyer i Alcase.

Vi kørte gennem vinmarker til Colmar, fandt en parkering, til vores store fortrydelse viste det sig at de fleste butikker var lukket om mandagen. Vi gik rundt for at finde butikken med Messeque produkter, vi kunne ikke finde den, den lå ikke, hvor den lå sidst vi var her, der var ingen der vidste om den var i byen mere.

Vi blev enige om at køre videre sydpå, det var en flot vej, solen skinnede alt var lysegrønt, hvidt eller gult og mange flotte røde japanske kirsebærtræer stod i fuld flor.

Vi nåede til **Baume Les Dames**, hvor vi fandt en skøn autocamperplads, med solen skinnende fra en skyfri himmel.

Camping 5 euro med el. Kørt 147 km

Tirsdag 17. april

Vågnede op til en dejlig morgen, solen skinnede, fuglene sang, det var kortbuksevejr, vi gik under bruseren, på et dejlig rent badeværelse og var klar til nye oplevelser.

Så lød der pludselig en højlydt klokkeklang, det var den rullende bager, der kommer hver morgen mellem 8 og 9, og senere kommer grønthandleren, nu var vi jo kommet til Frankrig, så vi købte en friskbagt baquette til morgenmaden.

Det blev ret hurtigt lunere i vejret, og her var et dejlig grønt græstæppe, så vi kunne ikke løsrive os, vi blev her en ekstra dag. Gik ned til en kanal, der løber lige neden for autocamper.

Kirken i Baume Les Dames pladsen.

Her var trafik af forskellige flodbåde. Vi fortsatte 2 km ind til byen, hvor Sonja fik købt en bluse, vi var inde at se kirken, der havde nogle smukke mosaik ruder, nu var det blevet rigtig varmt, så vi købte tomater og en stor øl til min frokost. Sonja ville hellere have en kold hvidvin fra køleskabet i bussen.

Vi fik markisen rullet ud, badetøjet fundet frem, spiste frokost med øl og vin, derefter var det ren afslapning, med solbad på det grønne græstæppe. Det eneste nyttige jeg nåede at gøre var at få frontruden vasket ren for i tusindvis af insekter, Sonja skrev dagbog .

Camping: 5 euro med el. Kørt: 0 km.

Onsdag 18. april

I dag er det overskyet, så vi forlader denne hyggelige plads og begiver os sydpå ad vej 83 langs floden Doubs.

Vi kører nu i Jura bjergene, her er alle træer endnu ikke sprunget ud, vi ser derfor tydelig mange mistelten, der gror nok så fornøjet som snylteplanter på træerne.

Vi kører nu på "Vins du Jura", ad nr 83 gennem jura vindistriktet, hvor fine skilte med salg af både vin og ost fristede.

Vi fandt en autocamperplads i **Poncin**, lidt sydøst for Bourg en Bresse, ved en sportshal og en kirkegård, her er grus at holde på, to stk. WC. og en håndvask, vi er 9 autocampere .

Camping: Gratis. Kørt : 215 km.

Torsdag 19. april

Det har været kølig i nat, et ekstra tæppe blev fundet frem, vi er jo også ved Jura bjergene, vi vågnede op til en lidt kølig morgen med solskin.

Vi følger vej 75 mod syd, det er en god vej, kører langs Jura bjergene, passerer Rhone floden, vi kan se at træerne er sprunget mere ud jo længere vi kommer sydpå, det er en smuk natur, blåregnen står i al sin skønne pragt, både de hvide og blå.

I Voiron var vi heldige, (vi var på jagt efter en fransk bog over autocamperpladser), vi gik ind i en stor Carrefour supermarked, det viste sig at være et stort center med mange små butikker foruden supermarkedet. Her fandt vi i en bladkiosk, hvad vi søgte, (Aires-de Services Camping-Car), så var dagen reddet, vi havde ellers tidligere forsøgt i flere forretninger uden resultat.

I Voiron løb vi også rundt efter Morice Messeque produkter, men forgæves.

Efter Grenoble ad vej 85 kommer vi på Napoleonsruten, vi kommer nu tættere på de høje sneklædte alper. Her er træerne igen ikke sprunget så meget ud, men landskabet er flot, mange dybe kløfter og vejen snor sig i serpentinersving op og ned.

I bogen havde vi fundet en gratis autocamperplads i **Jausiers** øst for Gap, som vi måske ville ind på, men vi blev enige om, at det blev for sent at køre dertil ad snoede bjergveje.

Vi fortsatte over Col Bayard (1.246 m) til Gap, hvor vi med nogle tunge sorte skyer hængende over os kørte ind på camping "Alpes Dauphin" kl. 17.30.

Kort efter begyndte det at tordne og regne, så det blev en aften med indehygge og en god bog.

Camping: 13 euro. Kørt: 230 km.

Fredag 20. april

Stod op til en dejlig solbeskinnet morgen, tog et dejlig varmt brusebad. Efter morgenmad kørte vi ind til Gap, tog vej 94 til søen "Lac de Serre Poncon", ude i søen lå en lille ø hvorpå der var et lille fyrtårn, der sammen med bjergene spejler sig i den spejlblanke sø.

Vi kører nu med den smalle vej d 954 øst om søen, kører forbi et tilsyneladende gammelt fæstningsværk "Fort de Tournoux", ved byen La Condamine-Chatelard.

Lac de Serre Poncon med øen der spejler sig i søen.

Juleroser

På passet "**Masion Meane**", var vi ude at undersøge nogle blomster. Det viste sig, at være juleroser der stod og bredte sig majestætisk i landskabet.

På passet **Col de Larche** (på italiensk), Col de Maddelene (på fransk), kørte vi ind i Italien, her så vi mange Desmerdyr, der lever i huller de graver i jorden, de løb velfornøjede rundt i sneen.

På vej ned ad passet var der mange juleroser. På den italienske side er det overskyet, byerne er helt uddøde, her er sikkert kun liv om sommeren og så i tiden, hvor man står på ski.

Da vi kom længere ned af bjerget var der masser af træer med hvide blomster på skråningerne.

Grænsen mellem Frankrig og Italien.

Vi har en bagageboks bag på bilen og for at køre lovligt i Italien, skal man have et skilt bagpå med røde og hvide tværstriber, så nu måtte vi på jagt.

I **Borgo San Dalmazzo** fandt vi en forretning med autoudstyr, her købte vi et skilt 6.50 euro plus 2 bagage - stropper 1.50 euro. Herfra kørte vi ad små veje til Mondovi, forbi Vicoforte med en imponerende klosterkirke.

Pludselig bliver vi vinket ind til siden af politiet, de spørger om en masse, vi kan bare ikke forstå dem, så går den ene betjent om bag bilen og ser at vi er danskere, så opgiver de os og vi bliver vinket videre.

Vi endte ret sent på en autocamperplads i **Cengio**, ved en Sportshal, her var masser af mennesker og fin grønt græs, vi var de eneste campere, der var her. Pludselig så Sonja, at der

Klosterkirken” L` Eco del Santuario”, i Vicoforte.

holdt en mand på cykle bag ved bilen og gloede ind af vinduet, jeg gik ud, så forsvandt han, vi spiste, vaskede op og sad og læste.

Så gik Sonja om for at trække rullegardinet ned, da holdt han der igen og forsvandt ikke, selv om han så Sonja. Det var nu ved at være mørk, så vi tænkte, at han forsvinder nok, når han ikke kan se mere, ½ time senere lettede Sonja gullegardinet, da holdt han der stadig.

Vi blev nu enige om at flytte, men hvorhen kl. var 22.30. Vi kørte ind mod **Cengio**, men fandt ikke et sted, hvor vi syntes vi kunne holde, vi fortsatte ca. 5 km til **Millesimo**, hvor vi fandt en rolig plads i byen, her gjorde vi holdt for natten, jeg sov godt, Sonja kun til 04.30, da begyndte bilerne fra en nærliggende busparkering at røre på sig.

Camping: Gratis. Kørt 261,6 km.

Lørdag 21. april

Vi stod op kl. 07.00, der begyndte efterhånden at blive mere og mere liv omkring os, så efter en hurtig morgenmad kørte vi 40 km tilbage til **Vicoforte**, for at se kirken.

Vi havde fortrudt, at vi ikke stoppede der i går, derfor kørte vi tilbage, og det fortrød vi bestemt ikke, den er virkelig både stor og rigtig flot både ude og inde, med masser af guld og enestående kalkmalerier. Foran kirken var der i en halvmåne, en gade, hvor der under en arkade var mange små forretninger mange af dem med souvenirs i forbindelse med kirken og klosteret. Vi kunne ikke komme ind i klosteret der ligger lige bag ved kirken.

Vi kørte til **Savona**, uden om motorvejen og herfra langs den italienske riviera, gennem Genova, der er en stor by, hvor små biler og især de små motorcykler, vrimlede omkring os som små fluer, men alle kørte godt og hensynsfuld, selv om det ligner det rene virvar.

Turen her langs rivieraen er meget naturskøn, med palmer, buganvilla, kaktus, figentræer i det hele taget et rigtig blomsterflora, og vejen snor sig ud og ind op og ned, så man ved aldrig hvilket syn der overrasker en bag næste hjørne. Det sidste stykke hertil gik gennem mange smalle ensrettede tunneller, med lysregulering, den længste var ca. 4 km.

Det bedste af det hele er, at vi har haft godt vejr hele dagen ca. 25 gr. Vi er nu nået til **Deiva Marina**, hvor vi ligger på en autocamperplads i forbindelse med camping "**Fornaci del Mare**", lige ud til stranden, det er en god plads.

Camping: 15 euro. Kørt 218 km.

Søndag 22. april

Kørte fra Daiva Marina kl. 10.55, tog vej 1 sydpå gennem La Spezia som vi havde en meget snoet nedkørsel til. I området omkring Massa er der meget industri, hvor de laver marmor i forskellige tykkelser og former.

De små motorscykler er overalt.

Færgen til Korsika.

I byerne her langs rivieraen er der mange steder appelsintræer med modne frugter i gaderne og røde valmuer lyser op i landskabet.

Men siden La Spezia har det været en uafbrudt bykørsel og alle er ude at lufte enten bil eller motorcykel, så lidt før Pisa blev det nok. Vi tog autobanen til **Livorno** (1,90 euro), hvorfra vi skal sejle til **Korsika**.

Vi skulle nu finde ud af, hvorfra i Livorno færgen gik til **Bastia**, det voldte lidt besvær (vi kunne ikke bruge vores GPS, vi fandt først ud af, hvorfor, da vi kom hjem til DK), vi kørte først efter porto, der betyder havn, vi endte i en blindgyde nede ved den store havn.

Vi spurgte om vej ved en nydelig ung italienerinde, der brugte munden som et vandfald, men hun fik os ledt i den rigtige retning, hun var for resten lidt småfed.

Vi fandt området, hvor færgen gik ud fra, fandt et sted at parkere 1 euro for 2 timer, nå men vi gik på opdagelse efter, hvor vi kunne købe billetter til Bastia. Først gik vi til terminalen for Moby og Korsika færgerne, vi fik at vide at dem skulle vi have ved billetkontoret ovre bag nogle bygninger, det var nu ikke så let at finde, vi var flere der gik og ledte.

Til sidst fandt vi kontoret, det åbnede kl. 17.00, vi ventede, kl. blev 18.00, der kom ingen, Sonja måtte tilbage og købe ny parkeringsbillet, endelig kl. 19,15 kom de og åbnede, vi fik billet til afgang næste morgen med Corsika-Ferries 121.60 euro.

Vi skulle så have fundet et sted at overnatte: vi kørte ned mod fæргеlejet, ville køre ind på en plads ved Moby Dick færgen, der blev vi vist fra, drejede så ind på vente pladsen til Corsika Ferries, der parkerede vi så diskret som mulig og gjorde klar til aftensmad, lidt efter kom der 2 personer gående det var 2 franskmænd, som vi havde snakket med, da vi ventede ved billetkontoret. Da de fandt ud af, at vi ville overnatte her, hentede de deres autocamper, de fik at vide at Sonja fylder år om 2 dage, så mente han, at vi måtte skåle for hende i champagne på tirsdag.

Camping: Gratis. Kørt: 164,4km.

Mandag 23. april

Vi sov godt her på havneområdet. Ved ca. 07.30 tiden begyndte vi at køre ombord på den store fæрге.

Vi fandt en liggestol og nød solen på soldækket, lige over for os sidder 2 herrer, vi troede først det var lastbilchauffører, men ved nærmere eftersyn af deres påklædning, kan det kun være et par på motorcykel, den kraftige er en Mister Fatmann, type, munden stod ikke stille på ham.

Han kunne underholde og slå en stor latter op, påklædningen kunne også minde om Mister Fatmann, rød T-shirt og seler med provance mønster, så vi gætter på, at det er franskmænd, (hvis verden ikke havde disse Fatman typer blev den fattigere).

Sonja nyder det, med Mister Fatmann bagved.

Ved siden af Sonja kom en dame som stillede en liggestol lige midt i gangen, hun sad der kort, forlod den og alle der kommer gående går pænt uden om, ingen flytter stolen, selv om den står i vejen.

En af hverdagens små episoder om at tage hensyn, selv til en liggestol på Corsika færgen. Himmelen og havet går i et, det siger noget om det gode vejr der er, det var en meget fin sejltur der tog 4 timer.

Da vi kom i land i Bastia tog vi vej D 81 til **Saint Florent**, det er snoet bjergvej. I St. Florent kom vi ind i en gade, hvor autocampere ikke måtte køre (vi så ikke skiltet), efter ca. 1 km blev vi stoppet, gaden blev for smal, vi kunne ikke vende, så vi måtte bakke gennem al mylderet, 4 personbiler bagved var godt sure, de måtte jo også bakke.

Vi kom ud af virvaret, fik parkeret, gik på indkøb. Vi købte 1 fl. champagne til i morgen, vi var inde i en butik med korsikanske specialiteter af bl.a. grise der går frit omkring i de korsikanske kastanjeskove, som der er mange af inde midt på øen, vi købte et stykke røget skinke filet som vi glæder os til at smage.

Vi kørte ind på Camping "**Kalliste**", der ligger i udkanten af St. Florent, her er masser af store eucalyptustræer, store lysegule og mørkegule mimosetræer, som står i blomst og dufter noget så dejlig og så er der masser af fuglesang, (det kan jeg høre efter at jeg har fået høreapparat).

Camping: 24,30 euro. Kørt : 29,4 km.

Tirsdag 24. april

I dag er det Sonjas fødselsdag 69 år, vi bliver her på pladsen og hygger os, det er godt vejr, varmt og solrigt, så det er en rigtig solskinspige vi kan fejre.

Vi skåler med hinanden i champagne en dejlig morgen på Sonjas fødselsdag.

Sonja blev vækket med knus, kys og en lille gave jeg havde fået smuglet med fra DK, det var et halssmykke, lavet af et stykke rav jeg fandt i vinter ved vesterhavet ude ved vores sommerhus.

Vi har haft en dejlig afslappende dag, har været en tur ved vandet, ca. 150 m ad en lille sti, ellers har vi taget solbad og sluppet af, fuglene er meget tillidsfulde, vi har haft besøg inde i bilen, og på bordet spiser krummerne.

Et dejlig stykke mad med blåbærmarmelade hjemme fra Anneksen

Sonja har brugt en stor del af dagen med at læse og besvare SMS beskeder.

De kommer her: Kære Mor Sonja Elisabeth. Hjertelig til lykke med fødselsdagen. Man må sige du vælger lokaliteten med udsøgt omhu. Vi ønsker dig og din kære mand en dejlig dag. Solknus fra Lars og Irene.

Hej Sonja. Stort til lykke med fødselsdagen, håber I har flot solskinsvejr. Knus fra Bent og Tove.

Kære Mor. Et stort tillykke med fødselsdagen, håber I rigtig nyder det italienske forår. Mange kærlige hilsner. Jytte og Mads.

Til lykke med fødselsdagen Sonja, håber du får en god dag og noget godt mad i aften. Kærlig hilsen Mary og Bent.

Kære Sonja. Til lykke med fødselsdagen, håber i har det godt. Kærlig hilsen John og Margit.

Hej Sonja og Kristian. Dejlig at høre at det går godt, her har vi faktisk lige fået sommer 21 gr. Til lykke med fødselsdagen i går Sonja. Ha det godt, hilsen nr. 29. Charlotte med familie.

Om aftenen gik vi langs stranden ind til byen, hvor jeg inviterede på middag. Vi gik langs havnen, hvor der ligger i hundredvis af lystbåde, den ene flottere end den anden og masser af restauranter, så det kunne være vanskelig at vælge, hvor vi skulle ind. Vi valgte en, hvor der var mange mennesker, nu var det jo ikke så let at tyde deres spisekort, så vi valgte en menu til 15.50 euro.

Det første der kom var blåmuslinger, det var nu ikke lige Sonjas livret, så blev der nogle flere til mig. Efter min smag var de gode, hovedretten var fyldte blækspruttearme, fyldet var lidt ubestemmelig, måske grisekød.

Til dessert valgte vi kage napoleon med 2 klatter flødeskum og noget sovs, ikke den bedste middag vi har fået.

Vi gik langs stranden hjem, det var stille og månen var halv fremme og lyste for os. En dejlig afslappende dag var til ende.

Camping: 24.30 euro. Kørt: 0 km.

Onsdag 25. april

Vi forlod pladsen i høj solskin, kørte ind til byen, parkerede og gik om til en altmuligforretning. Jeg var på jagt efter et hanstik til vores elkabel, (vi har ingen stik der passer til deres system her på Korsika), jeg fandt det jeg søgte, den slags stik har vi aldrig set andre steder.

Et eksempel på de pragtfulde blomsterflora der findes på Korsika.

Sonja købte en stribet solbluse 20 euro, vi provianterede hos en Spar Købmand, kyllingbryst, paté og en masse friske grøntsager.

Vi skulle nu ud og køre i ørken, det viste sig at være stenørken, høje og lave bjerge med lav bevoksning af hvide og røde blomster, den lave bevoksning kalder de Makien, nogle steder er den tæt og uigennemtrængelig fyldt med torne, men rigtig flot med blomster, vi kører nu med vej D81,

smal og snoet, vi gjorde holdt flere gange og nød udsigten og stilheden, her er ikke meget trafik, langs vejen står figen og oliventræer.

Ved et hus på vejen ned fra bjergene var der et farveorgia af røde blomster, de lyste vældig op, så man kunne kun blive i godt humør af at se på dem.

Vi fortsatte ad vej 197 forbi l'Île-Rousse, til tider med storslået udsigt over middelhavet til Calvi.

Typisk korsikansk landskab.

Vores kage nydes ved lystbåde havnen i Calvi.

Calvi påstås at være Columbus fødested, men officielle kilder angiver, at han er født i Genua i 1451, trods det reklamerer de med ham, vi så flere reklamer om ham i byen.

I den gamle by der er omgivet af fæstningsmure så vi Saint Jean Baptiste kirken, der stammer fra det 13 århundrede. I kirken står en meget berømt kristusfigur i ibenholt med sølvforsiringer, og en meget smuk altertavle fra det 14. århundrede, kirken er bygget som et græsk kors.

Vi lod os for første gang friste af en kage, en chokolade kage og en med abrikoser og cream, vi fandt en bænk ved havnen, hvor vi nød de dyre men gode kager (4 euro).

Gik på turistkontoret, fik brochurer over campingpladser, fandt den billigste, camping "**International**", så nu er vi parkeret mellem 2 store eucalyptustræer, en dejlig duft, vi har udsigt til bjergene, vi er alene her, kan høre frøernes kvækken, campingsæsonen er knap startet her endnu.

Camping: 14.40 euro. Kørt: 71,8 km.

Torsdag 26. april

Det var en dejlig campingplads vi var havnet på, stille og rolig med mange fugle der sang for os.

Vi kører videre sydpå langs kysten ad D 81 b, en meget smal vej med gammel asfalt, der ikke var alt for jævn, kunne køre ca. 40 km i timen, men her er meget naturskønt, med flot udsigt over havet.

Sonja med en stor flot sten som vi skulle have plads til.

Cyklamen.

Vejen var som sagt meget smal, så i et højre sving kom jeg ikke langt nok ud, så der lød et brag og gav et ryk i bilen, så vi frygtede det værste. Det viste sig at vores trappe, der havde ramt en af deres klippestykker de bruger til autoværn, pyh ha, det kunne have været meget værre, trappen kunne med lidt besvær køres både ud og ind. Stenen jeg ramte var overgroet med græs, der skjulte den.

Klipperne her er flotte, grå, gule, røde, sorte og grønne i en stor blanding. Sonja ville så gerne have et læs med hjem til haven, det blev nu også til adskillige stk. Så vi lå lidt lun i svinget, da vi kørte hjemad.

Indimellem gror der røde cyklamen, vi fik nogen af dem gravet op, nu må vi se om vi kan få dem til at gro, når vi kommer hjem, og her på vestkysten er der mange rigtig store eucalyptustræer, så store at der skulle 3 mand til at nå om dem.

Vi kørte ind på camping "**Funtaha a L`Ora**", lidt øst for Porto ad vej D84 ,den er ikke så dyr som nede ved Porto, det er en spændende plads i terrasser, her er mange rigtig store og spændende sten, i de flotteste former.

Camping: 16 euro. Kørt: 102,9 km.

Fredag 27 april

På pladsen kom vi til at ligge ved siden af et fransk ægtepar, de var sure. Da de kom tilbage til deres campingvogn, havde vi slået op over imod dem, det passede dem ikke, især ikke konen. Nå men vi gad nu ikke se på deres sure miner, så vi flyttede vores bord og stole om på den anden side af bilen, da vi skulle til at spise.

Efter adskillige glas vin kunne fruene ikke blive ved at styre ham, han blev højrøstet og vældig livlig og fortalte sin kone en hel masse kunne vi høre.

Fra campingpladsen kørte vi mod øst ad vej D84 ind på øen, det var en meget smal og snoet bjergvej, men rigtig smuk og spændende, med nyudsprungne bøgetræer og mange farvestrålende blomster. I det område var det de fine lyserøde cyklamen der dominerede.

På lange strækninger var der meget øde, der var langt mellem byerne og de fleste bestod kun af nogle få huse eller gårde med primitive huse til grise eller fjerkræ.

Grise på vejen.

Bjergene er høje og med nogle fantastiske farver. Det meste af vejen er der træbevoksninger på begge sider af vejen, nogle steder rigtig høje træer, da vi kom ca. halvvejs til Corte begyndte de store kastanjeskove.

Pludselig omkring et sving måtte vi bremse, der lå en ko på vejen og flere gik i vejsiden, vejen er smal og der er ingen rækværk. Vi fandt så ud af, at her går både køer og grise vildt omkring i skovene. Gederne går i store flokke, men her er en hyrde og hans hund med for at passe på dem.

Omkring Evisa begynder kastanjeskovene, det er i disse skove grisene holder ti. De går og roder efter nedfaldne kastanjer som er en delikatesse for dem, det ser desværre ud til, at der er sygdom i kastanjeskovene, de har mange visne grene og en del er gået ud.

Gederne laver trafikstop.

Vi havde ikke kørt ret langt i kastagne området før vi mødte de første grise på vejen, jeg gik ud for at fotografere dem, de var nysgerrige og løb hen til mig. Det var jeg nu ikke så dristig ved, sådan en stor orne skal man jo være lidt forsigtig med, det så ud til at være nogle sunde grise, de smager rigtig godt. Vi har købt en røget filet og nogle koteletter fra kastagne grisene, vi har aldrig smagt så gode og kraftige koteletter som disse og fileten var meget kraftig.

Sonja på Col de Vergio.

Vi passerer Vergio passet, her i højden er foråret først lige kommet, her er masser af blomstrende juleroser.

Omkring Calacuccia mødte vi en flok geder, der skulle på nye græsgange, det var sjovt at se. De spiste alt hvad de kom om ved af nye skud på træer og buske, selv de mest stride og stikkende buske spiste de.

Mellem Calacuccia og D18 havde vi en helt fantastisk køretur, smal vej og vilde høje forrevne klipper. Vi tog nu D18 sydpå til Corte, der er Korsikas gamle hovedstad. Vi gik en tur i byen, købte et par flasker vin.

Vi kører nu sydpå mod Ajaccio ad vej N193, vi vil tage den første campingplads, den viste sig at være lukket, så vi fortsatte sydpå, lige før Ajaccio fik Sonja øje på en masse campingvogne, det måtte være en campingplads, vi kørte derind, der var ingen campingskilt, men vi kunne se, at det ikke var sigøjnere.

Så stod der et stort skilt med Lutersk Evangelisk. Sonja sagde, at her kunne vi sikkert få lov at sove, det var heldigvis mig der kørte, så sølvpilen blev vendt i en fart og vi blev reddet.

I Ajaccio fandt vi ingen campingplads, vi tog så vej D111 ud til Ponte de la Parata.

Vi kørte forbi en rastestedsplads, hvor der holdt 2 motorhome, vi kørte ind og spurgte om vi måtte holde her for natten, (det var en franskmand), han viste os et skilt hvorpå der stod camping forbudt. Vi spurgte så om de blev her for natten, vi, vi, sagde han, hvis vi kun var 3 gik det nok, hvis

Camping på rasteplassen.

der kom 10 kunne det godt være at politiet dukkede op, den anden der holdt der var en østriger. Vi blev her.

Camping: Gratis. Kørt: 179,6 km.

Lørdag 28. april

Vi sov godt selv om det var på forbudt område, vågnede op til bølgeskulp og godt vejr med en flot udsigt ud over Golfe d` Ajaccio og flere små klippeøer.

Vi mangler brød og ved ikke om butikkerne har åben i morgen søndag, så vi gjorde holdt og fik købt brød.m.m.

Vi kørte østpå ad vej N196 til Cauro, her drejede vi ind ad D27 mod Bastelica. Vi så en vand-

Bilvask.

post i vejsiden, hvor der kom det fineste rene bjergvand ud af et lille rør. Vi stoppede for at fylde tanken op og bilen så ikke særlig ren ud, så både for og bag fik en lille ansigtsløftning, så nu kan vi se ud igen og hvad så vi, jo vejen går gennem vild maki, der står med farverige blomster, ved Col de Marcuccio er man oppe i 600 m højde, til begge sider af vejen falder klippen stejlt

En traditionel landbrugsbygning på Korsika

ned mod frugtbare dalstrøg.

Da vi holdt ved vandposten kom en korsikaner, der skulle have sine vanddunke fyldt med frisk vand, Vi fik en snak med ham og kunne forstå, at han havde været i Danmark engang, vi ville vide om vi kunne køre igennem hele vejen ad den her smalle vej.

Vi viste ham kortet, her kunne han se, at vejen længere fremme blev rødstiplet. Han rystede på hovedet, hvilket vi tolkede som nej på korsikansk.

I går var det ellers meningen, at vi skulle køre hele vejen ad D27, indtil Sonja fandt ud af at det var forbundet med fare "dangereux" at køre det sidste stykke, det ville hun ikke være med til, så det eventyr har vi til gode, det kunne nu ellers have været spændende.

Vi fortsatte uden besvær til den lille bjergby **Bastelica**, (lidt af en soveby), vi gik en lille tur, kørte så lidt tilbage ad samme vej, hvor vi gravede nogle cyclamenløg op, som vi skal have med hjem til haven.

Efter kort tid kom vi til D27 som skulle være meget smal, den tog vi tilbage til **Ajaccio**, og den var virkelig smal. Vi kunne kun håbe, at vi ikke mødte en bil lige om svinget. Da vi kun kunne køre 20-30 km i timen, der er store flotte bjerge, de små byer ligger op ad bjergskråningerne, med mange flotte roser i haverne, samt kæmpe palmer.

Ved Ajaccio kørte vi sydpå langs vandet ad D55, efter kort tids kørsel kørte vi ind på camping "**Le Sud**" ved Ruppione, det er en terrasseplads, med udsigt over vandet.

Da solen gik ned var vi ude at se på solnedgangen, vi har aldrig set sådan en solnedgang, stor og rund med en kæmpe bred solbro i ildrøde farver.

Solnedgang set fra camping "Le Sur"

Blomst plukket neden for campingpladsen.

Camping: 14,45 euro. Kørt: 102,6 km.

Søndag 29. april

I dag tog vi en slapper, blev på pladsen, tog solbad og nød stilheden, fik læst lidt. Om eftermiddagen gik vi hen for at købe nogle postkort, som vi skrev gik til vandet, hvor vi satte os på en klippe med fødderne i vand, dejlig.

Mandag 30. april

Det har regnet det meste af natten, så det er vådt alle vegne; men solen kom hurtigt og varmede dejligt.

Vi kørte sydpå ad D55, det var en flot tur langs kysten ad en smal og snoet bjergvej. (Der er bjerge overalt her på Korsika undtagen på østkysten syd for Bastia, her er der fine sandstrande). Husene, der ligger strøet ud i bjergene hist og her, er malet i jordfarver, sienna, brændt sienna og umbra. De passede godt ind i landskabet med alt det grønne, som var blandet med blomstrende gyvel i skønne gule farver. Der var buske med hvide blomster, stauder med lilla og røde blomster og langs vejkanterne groede de lysende højrøde valmuer sammen med hvide marguriter.

Flot tidselblomst.

Og oven over hele farvesymfonien svævede de store rovfugle, som elegant lod sig glide gennem luften, et sted løb et par agerhøns over vejen.

Vi stoppede op for at nyde udsigten, der var så stille. Denne strækning er meget øde, vi kunne høre mange småfugle, hvis stemmer kom fra den tætte "Maki", der breder sig op ad bjergskrånningerne. Kukmanden blandede sig i koret, et sted blev vi næsten bedøvet af duften fra mynte, ind imellem står der kæmpe figenkaktus med store knopper.

Filitosa.

Figenkaktus.

Lidt nord for Propriano tager vi vej D57, ind til **Filitosa**, her ligger nogle historiske udgravninger, der er 8.000 år gamle; men er først gravet ud i 1957. Her står mange store udhuggede stenansigter og primitive huse bygget op i natursten, vi gik en tur ind i udgravningerne.

Det første der mødte os var en duft så skøn, den kom fra en lille appelsinskov hvor der både var blomster og frugter på samme tid. Her var et fantastisk blomsterflora over alt. Vi kørte videre ad N196 til **Sartene**, en meget gammel by, der skulle være den mest korsikanske af dem alle; men der var højhuse i 4-5 etager bygget af naturens materialer og mange smalle gennemgange med trapper til næste gade.

Sartene.

Vi var en tur inde i kirken, der var bygget af sandsten, viduerne sad helt oppe i kanten af loftet, meget smukke blyruder med kristus motiver.

Der var malerier, der var malet over Jesus' lidelseshistorie (de samme billeder så vi bare som skulpturer i Lourdes i Frankrig). Det er en meget spændende by, som man ikke må snyde sig selv for, de har mange specialiteter fra Korsika at byde på bl.a. fra deres kastaniegrise.

Vi ville have ringet til Birthe i Canada, det er hendes fødselsdag i dag; men vi skulle købe et kort til 125 kr, så vi venter til vi kommer hjem. Vi kørte ind på camping "**Le Damier**" ved **Pianotoli**, der ligger ved vej N196 lidt nord for Bonifacio.

Camping: 13,50 euro. Kørt: 102,8 km

Tirsdag 1. maj

Vi vågnede midt om natten, regnen styrtede ned, det var som om alle sluser var åbne. Sonja skulle op på toilet og trådte ned i en vandpyt på gulvtæppet. Selvom taglugen ikke var åbnet ret meget, kom der alligevel vand ind, så vi fik travlt med at suge vand op med håndklæder.

Vi kørte fra campingpladsen op til et Spar Supermarked, hvor vi handlede ind til nogle dage.

Vi kørte ad N196 til Korsikas sydligste by **Bonifacio**, hvor vi kørte lidt rundt for at finde parke-ring.

Kysten ved Bonifacio.

Det lykkedes, selv om der stod så meget vand på pladsen, at man nogle steder måtte have gummistøvler på for at komme fra bilerne. Vi var heldige, der kørte lige en fra en plads, hvor vi kunne gå tørskoet fra. Det var nu holdt op med at regne, så vi gik om til havnen, der fandt vi et sted hvor vi spiste frokost. Sonja fik grøntsagstærte med tomat og tomatsovs samt små grillede sardiner med ris. Jeg fik en tallerken med forskellige pølser, laks og en anden hvid fisk, med sovs og ris, og dertil en karaffel af husets rødvin, til dessert fik vi en tærte.

Vi gik nu op i den gamle by, her måtte vi ikke køre i bil, og gik rundt i de snævre gader. Der er masser af forretninger; men vi lod os ikke friste denne gang. Den gamle by ligger højt på en klippe, da vi gik op ad trappen til byen, så vi en "**Naver**" der sad og hvilede sig i sit sorte tøj, med et stykke stof svøbt omkring sine ejendele.

Efter lidt traven rundt i den spændende by blev vores ben lidt trætte, så vi begav os ned til bilen. Da vi så bilen, så Sonja, at sideruden i min side var rullet ned, så vi blev lidt hede om ørerne, mon det hele nu er rodet igennem; men heldigvis er det ærlige folk, der bor her på Korsika, så intet manglede. Vi havde bare glemt at rulle vinduet op.

Nu var solen rigtig brudt igennem, det var blevet varmt, så vi måtte i vores shorts, vi kørte ad N198 til **Porto Vecchio**.

Her finder vi camping "**U Stabiacciu**", hvor vi ligger i en skov af korkege. Det er meget gamle og flotte træer, de kan skrælles hvert 10. år, så vokser der ny bark ud igen.

Vi har fået en masse snavset tøj, så der er ikke andet at gøre, Sonja må i gang med en storvask. Der er heldigvis en gammel ramponeret vaskemaskine, der fungerer, når lågen får et spark. Jeg får etableret en tøjsnor mellem et par store korkege, så nu håber vi på tørvejr natten over. Vi nyder nu en drink, imens jeg skriver kort og Sonja skriver dagbog.

Camping: 14,54 euro. Kørt: 48,7 km

Onsdag 2. maj

Vi vågner op til en meget våd morgen, det har regnet meget i nattens løb, så storvasken var blevet skyllet en ekstra gang. Vi måtte nu tørre tøjet i bussen, trusser, trøjer, håndklæder m.m. blev spredt og hængt over det hele.

Vi kørte ind i **Porto-Vecchio** for at finde en bank og et posthus, banken ville ikke veksle nogle U.S.A. dollar som vi havde, og på posthuset var der en kø så lang, så det tog ½ time at få 2 fri-mærker til Canada og et kort til Frederiks fødselsdag den 26. maj.

Vi kørte ad vej D368 mod nordvest ind i landet, det er en smal og meget snoet bjergvej, der var en meget smuk og afvekslende natur.

I Zonza tog vi vej D268 mod nordøst, og kørte op mod passet Col de Bavella 1.218 m. Turen op var i fyrreskov med store stenklipper som ragede op og brød alt det grønne, da vi kom op var det kæmpe fyrretræer, gamle og knudrede, men med alt deres stolthed i behold, med store grene der gik vandret ud i luften og de gule klipper rejste sig majestætiske i baggrunden.

Flotte fyrretræer på "Col de Bavella".

Typisk korsikansk landskab.

Næsten alle vejskilte her på de små veje er gennemhullet af riffelskud, vi kom over endnu et pas Col de Larone. Lidt efter gjorde vi holdt ved en flod, gik ned og satte os på en stor sten og nød vandets brusen og den flotte natur.

Fra Solenzara fulgte vi kysten nordpå ad N198, en ret bred og god vej. I **Ghisonaccia** så vi et campingskilt, vi blev enige om, at her kunne vi lige så godt overnatte. Vi kørte ind for at se på lokaliteterne. Her kom en mand og viste os toiletbygningen, den var beskidt; men der var varmt vand i bruseren. Vi ville betale, han ville have 12 euro, vi sagde at det var for meget, vi fik ham ned i 10 euro, det var en aldrende herre, som åbenbart er boss her.

Der er mange hytter her, det hele ser lidt forsømt ud; men der bliver ryddet op og fældet træer, så vi regner med, at der er gang i et generationsskifte. Græsset er slået, og der er plantet palmer, hvor vi har slået lejre. Der er ingen tvivl om, at denne plads har haft sin storhedstid med alle de hvide figurer, der står gemt rundt omkring, springvand og tennisbane er her også; men det hele er forsømt. Sonja siger, at hun føler sig hensat til junglen, her er så stille, kun fugle og frøer kan vi høre.

Camping: 10 euro. Kørt: 96,2 km

Torsdag 3. maj

Vi sov godt, kørte nordpå ad kystvejen, blev enige om at efter al den bjergkørsel ville vi finde en plads ved stranden og ikke køre ret langt.

Ved **Aleria** så vi et campingskilt der viste ned til stranden. Vi kørte ind på camping "**Marina de Aleria**", her er en rimelig god sandstrand og det er en stor plads med restaurant, bar og flere faciliteter.

Camping: 18 euro. Kørt: 30,9 km

Fredag 4. maj

Det har tordnet, regnet og stormet, og pludselig kl. 03.30, fór Sonja ud af sengen, rullede gardinet op og så, at vores markise blafrede helt vildt, hun sagde, den skal bare ind nu. Så det var bare med at komme ud af fjerene i en fart og ud i uvejret i underbukser. Vi fik markisen rullet ind i god behold, men da bardunerne blev taget, var den svær at holde, vinden kom lige ind under

den ude fra havet, men det lykkedes, vi kunne nu sove roligt resten af natten. Vi blev enige om at køre over til vestkysten, da blæsten var ret kraftig her ved Aleria.

Vi kørte nordpå ad N198, en ret lige og bred vej, vi kunne nu prøve at køre i højt gear, det kan man yderst sjældent på de små bjergveje, vi har kørt på indtil nu.

Lidt syd for Bastia tog vi vej D82 mod St. Florent, det var en flot tur op over de høje bjerge, vi kom gennem en bred dal med et fantastisk skue, de nyudsprungne gyvel stod i et flot gult farveorgie op ad bjergsiderne til begge sider, husene er malet i lyse farver, cream, gule og rosa. Et sted gjorde vi holdt ved et udsigtspunkt, der så vi på den anden side af en smal kløft, at autoværnet (sten), var brudt sammen og nedenfor, ca. 70 m nede, lå en fin sølvgrå bil, der ikke så ud til at komme til at køre, før den evt. blev smeltet om til nye metalplader.

I **St. Florent** gjorde vi holdt for at spise vores frokost, med udsigt til havnen, der er fyldt med lystbåde, men nu er både regn og torden nået her til vestkysten. Vi blev enige om at se det nordlige Korsika og tog vej D80 mod **Cap Corse**. Her er et område, hvor man dyrker vin, vi kørte ind til en vinbonde, han var glad for, at det regnede, de havde haft meget tørke, så vinstokkene sukkede efter vand. Vi købte 2 fl. sød muskatvin og 2 fl. rødvin (De har både god

Camping A Stella.

A Stella.

Maleren i arbejde.

rødvin og særdeles godt rosévin her på Korsika).

Området med vin er nu forbi og den smalle vej snor sig op og ned langs kysten, til tider ude på den yderste kant, med havet langt nede, et smukt syn. 10 km nord for St. Florent fandt vi en campingplads til venstre lige ned til Middelhavet, camping "**A Stella**", her ser dejlig ud, så hvis vi får godt vejr, bliver vi her nogle dage og slapper af.

Camping: 17 euro. Kørt: 94,7 km

Lørdag 5. maj

Det var overskyet da vi stod op; men vi blev alligevel på pladsen, som ligger lige ud til Middelhavet. Om formiddagen var det koldt med regn ind imellem, så vi fandt en god bog frem og sad og læste under markisen. Til frokost begyndte det for alvor at regne og tordne, så vi tog en lang

Gravplads.

Kaktusblomst.

middagssøvn efter at have spist. Ved firetiden var solen i sit es og strålede fra en til dels skyfri himmel.

Langt oppe i bjergene - højt oppe - kunne vi se en lille by, som vi blev enige om at gå op til, der var stejlt op, der lå en del huse langs vejen, nogle nybygget, nogle af husene havde tag af en slags skifer, det var et flot tag, vi fortsatte op, op.

Vi kom op lidt før byen, her lå gravpladser spredt langs vejen, vi kunne se, at der var forskel på rig og fattig. De rige havde de flotteste, det var næsten hele paladser, et sted var en sømand begravet, her var der et stort anker på døren og hele gravkammeret var bygget op af træ. Trætrappe med trægelænder op til døren, en meget speciel oplevelse. Vi kom op til byen **Farinole** og op til kirken "**Mairie Eglise**" fra 1490, her var ingen kirkegård, det var der ikke plads til, det er sikkert derfor, der ligger alle de familiegravkamre langs vejen.

Der holdt så mange biler ved kirken, at vi troede der var messe; men døren var låst, vi fandt ud af, at det var ene mænd, der var forsamlet. Der lå et lille hus ved siden af kirken, det var her mændene var, hvad de foretog sig ved vi ikke; men der blev snakket (måske var det smugkro).

Vi gik ned til campingpladsen, og fik os en tiltrængt "happy hour" og nød solen og varmen.

Sonja lavede kylling til aften:

Kyllingefillet skåret op og fyldt med soltørrede tomater, fåreost.

Brunet myntelikør hældt ved

Rosmarin, hvidløg, løg, lidt porrer, salt, peber,

Løse ris serveret til og en god korsikansk rosevin til (kan I høre englens synges?)

Camping: 17 euro. Kørt: 0 km

Søndag 6. og 7. maj

Vejret ændrer sig, det bliver varmere og solen skinner fra en skyfri himmel, ca. 25-30 gr.

Morgenmad med en lille en.

Sonja sagde, at her kunne hun tænke sig at blive nogle flere dage, og det var der fuld tilslutning til.

Vi slapper af, flød ud på stole og strandmætter, Sonja malede nogle flotte akvareller fra stranden, der er ikke særlig god badestrand, det er sten, så man skal have badesko, og det havde vi jo ikke fået med.

Men her er simpelthen dejlig, her er rolig med udsigt til bjerge og ud over havet med krystalklart vand med en flot solnedgang.

Camping: 34 euro. Kørt: 0 km

Tirsdag 8. maj

Vi købte en baquette af campingmutter til 1 euro, men hvad så, vi havde ikke mere mad, hvad gør vi nu, jo vi startede "sølvpilen", og kørte til St. Florent. Først var det mad det gjaldt, brød, grøntsager, kød m.m., nogle postkort blev det også til, jeg købte et Korsika logo til at klæbe på bilen (Et sort sørøverhoved), det er de ret stolte over dernede, det er noget med en frihedshelt fra fortiden, de er

Korsika logoet.

jo ikke franskmænd, nej de er skam korsikanere.

Sonja ville nu hen til en kosmetikfabrik for at snuse, vi blev enige om at mødes i byen. Jeg gik hen over petanqbanen ind i byen for at købe et lidt større mærke til bilen. Jeg troede Sonja havde fyldt bilen med en eller anden form for kosmetik, hun kom ihvertfald ikke. Jjeg gik så tilbage til petanqbanen, jo der gik Sonja hvileløs omkring og kunne ikke finde mig, resultatet blev, at for eftertiden følges vi ad. Vi fik købt et par store badehåndklæder til Cornelia og Frederik; men nu var klokken blevet over 12.00, og vi var sultne, så vi kørte hjem.

Vi var nu spændte på om vores skønne plads ved stranden var fri, vi havde ladet vores bord og stole stå, vi åndede befriende op, pladsen var fri, så vi drøned ind ved siden af et hold tyskere.

Vi fik hurtig noget på bordet og spiste med god appetit, et glas kold rosévin og en god korsikansk øl gjorde godt, opvasken lader vi stå, nu er det middagssøvn det gælder.

Men så sker katastrofen: Sonja var gået ind for at rydde maden væk, ville lige se efter om der var mere på bordet udenfor, hvor vi havde spist, så knalder hun hovedet med fuld kraft op i overskabet og bliver helt "groggy", så det blev til lidt ekstra middagssøvn.

Men nu ser det ud til, at hun er frisk igen, hun har i hvert fald taget strandtæppet med ned på de "nævestore" sten, som stranden består af, og lagt sig der, et noget ubekvemt leje skulle man synes.

Grøntsagerne vi købte gjorde vi i stand efter opvasken, så nu ligger de grydeklare i køleskabet.

Camping: 17 euro. Kørt: 21,3 km

Onsdag 9. maj

I dag er der strålende sol; men det blæser en del, vi blev enige om at gå om for at se Mauer tårnet. Vores tyske nabo kom over til os, de havde flere krydderurter bl.a. rosmarin, som de havde

gravet op ude i naturen, de har været her på øen 5 gange før, så de var forberedt og havde bilen fuld af urtepotter med jord i.

Vi bevæbnede os med plastikposer og en kraftig teltpløk, da vi gik om til tårnet. Det lykkedes os at få nogle krydderurter gravet op, bl.a. en grå en, vores nabo siger, at når den står i solen, dufter den og kan bruges til suppe, måske er det en Kvan.

Vi nåede om til det gamle Mauer tårn, hvorfra der er en god udsigt over havet og campingpladsen. Da vi kom hjem fik vi besøg af et dansk ægtepar fra Grenå, de var kommet i går. Vi serverede et glas vin og en øl, og så fik vi en snak på dansk, det er første gang vi har truffet danskere siden Heide Park, de var på en 2 mdr. tur, 1 ½ uge på Korsika, resten i Frankrig.

Camping: 17 euro. Kørt: 0 km.

Torsdag 10. maj

Atter en dag med solskin og varme, så vi pakkede rygsækken og gik over klippen til en lille dejlig sandstrand. Det tog ca. 15 min., her var ingen mennesker, så vi rullede stråmåtterne ud, huskede sololien, jeg gik en tur i vandet, der var varmt og krystalklart, Sonja slappede af på stranden. Der kom en mand gående langs stranden oppe ved skovkanten, pludselig forsvandt han ind mellem træerne, kom ud længere oppe ad klippesiden og gik samme vej tilbage, det brød Sonja sig ikke rigtig om, hun tænkte på alle de røverhistorier, man læser om, og vi var jo alene på stranden.

Vi rullede stråmåtterne sammen og gik tilbage til campingpladsen, resten af dagen var ren afslapning. Om aftenen kom en hel flok ryttere for at overnatte på pladsen, 10-12 stykker, mest unge piger.

Camping: 17 euro. Kørt: 0 km

Fredag 11. maj

Som sædvanlig vågnede vi op til solskin og stille vejr, det er ved at blive en vane; men nu havde vi besluttet at forlade dette pragtfulde sted, hvor vi har boet 7 nætter, camping "A Stella" er en naturplads uden inddelte felter, det sanitære er i orden, og der er rent.

Vi kørte nordpå ad D 80. I **Nonza** stoppede vi op, gik en tur i den lille by, der ligger højt oppe og balancerer på den yderste klippekant. Her så vi bl.a. ruinerne af en gammel borg, der ikke har været let for fjenden at erobre.

Vi fortsatte mod Cap Corse, og vi må give Napoleon ret, det er en meget smuk ø, vi måtte gøre holdt flere gange, for at beundre de flotte klipper og den storslå-

Gammel borg i Nonza.

ede udsigt ned over det krystalklare vand, der står kæmpe agaver og figenkaktus så store som træer på skrænterne langs vejen.

Inde i bugterne lå de små byer på de stejle skråninger, her var gaderne meget smalle, et sted måtte vi bakke for at passere to modkørende biler, den ene en stor motorhome, også uden for

Vi måtte bakke ud i rabatten for at passere.

byerne er vejen meget smal, store busser fylder hele vejens bredde. Klipperne er mange steder sarte lysegrønne og ret porøse.

Det var nu blevet frokosttid, vi var sultne, vi ledte efter et sted at holde. Sonja fik øje på et pizzeria, for en gangs skyld gik vi ind og fik en pizza, jeg fik en med sardiner, Sonja fik en med masser af ost. Pizzaerne var gode, bortset fra, at der var alt for meget ost på Sonjas; men de var dyre, 1 cola, 1 vand og 2 pizzaer 19 euro.

Vi tog D 35 til **Centuri-Port**, en hyggelig lille havneby, med flere fiskerestauranter, fiskerbådene kommer ind med friskfangede fisk og store krabber.

Fiskerbåd med store krabber.

Lige syd for **Centuri-Port** fandt vi Camping "**L.Isulottu**", som vi kørte ind på.

Camping: 18 euro. Kørt: 49,8 km

Lørdag 12. maj

Kl. 09.20 kørte vi fra pladsen den var 1 euro dyrere end "A.Stella", men ikke halvt så god.

Det er lørdag, og vi skulle have købt proviant, så vi spurgte efter et supermarked, vi skulle køre tilbage ad D 35 til D 80 og så til venstre, der skulle være en, de ligger nemlig ikke strøet som perler på en snor her på nordøen, og de byer vi kører igennem er meget små. Vi fandt supermarkedet, fik købt ind, bl.a. 3 korsikanske øl, det var vigtigt, her er nemlig ret varmt, så der fordamper en del væske.

Vi fortsatte ad D 80 mod nord og øst, gjorde holdt ved en mølle i spansk stil, det så ud til at være fårenes og gedernes tilholdssted, deres delfoler lå ihvertfald overalt, den ligger meget højt med

Den spanske mølle.

en storslået udsigt til Centuri-Port mod sydvest og Cap Corce mod nordøst.

Vi kørte nu fra ad D 253 op til nordspidsen af Cap Corse, det er en meget smal og snoet bjergvej med smalle passager, især gennem Granaggiolo var der meget snævert, og selvfølgelig var der et skarp sving, hvor der var smallest.

Kørte gennem Barcaggio, en hyggelig lille by med en lille havn og et par restauranter, her var der ligesom i alle korsikanske havne mange lystsejlere, vi gjorde holdt lige efter byen og gik ned til det klare vand og slappede af på de varme klipper.

Kørte videre med udsigt over svimlende afgrunde og tæt Maki af uigennemtrængelige buske, vi så nu en lille by, der lå dybt nede i en lille bugt, det var Tollare, vi kunne se, at der holdt 2 autocampere dernede, der skal vi ned, sagde vi, måske kan vi overnatte her, kl. er godt nok kun 12.15.

Vi kørte derned, her var en lille by med en meget lille havn, og en stor åben plads med udsigt over havet til den lille klippeø "I de la Giraglia", jeg spurgte manden i den ene autocamper, om vi

kunne overnatte her og om de ville. "Vi vi " sagde han på syngende fransk, som vi ikke forstod et pluk af.

Vi besluttede at blive og fandt noget at spise, se jeg kunne jo så få en god korsikansk øl, når vi lod sølvpilen hvile resten af dagen og natten med, og Sonja et glas koldt rosévin.

Efter en god middagssøvn, gik vi en tur i den lille by, husene så ud til at blive brugt til udlejning eller sommerbolig for ejerne, ved havnen er der et tårn, meget lig de her mauertårne. Vi gik videre langs stranden, fandt et sted hvor vi kunne komme ned til vandet, her hyggede vi os og nød solen, Sonja fandt små sneglehuse, som hun trak på snor til en flot perlekrans.

Camping: 0 euro. Kørt: 20,4 km

Søndag 13. maj

Det er dejlig fredelig her ved **Cap Corse**, så vi bliver her ved stranden en dag mere, vi gik nu en tur langs kysten ad en smal trail om til Barcaggio, som vi kørte igennem i går, vi mødte en flok køer, som dog gik pænt til side, det viste sig, at der kun var en restaurant og et ishus der var åben i den lille by.

Vi gik tilbage, Sonja samlede små skaller og sneglehuse, som hun trak på snor, jeg forsøgte mig som kunstmaler, men opgav ret hurtigt, energien var der ikke.

Vi slapper af, solen skinner fra en skyfri himmel, der er 33 gr. inde i bussen, så strandmåtterne bliver brugt flittigt, mest inde under markisen, og ret så meget væde skulle der til, mest vand.

Her til aften kom der 5 stk. firehjulstrækkere, der var godt sølet til i alskens snavs og invaderede pladsen, de så ud til at have været i uvejsomt terræn, de slog telte op.

Camping: 0 euro. Kørt: 0 km

Mandag 14. maj

Endnu en skøn solskinsmorgen, da vi lukkede døren op, var der en flok køer, der tog imod os, de gik og gumlede rundt imellem telte og biler, vi tror de var kommet på afveje, for pludselig kom en ung pige løbende og gennede dem væk og længere op i makien.

Vi forlod nu den dejlige plet som vi havde været på i 1 ½ dag, vi kørte ud til østkysten, stoppede i den lille havneby **Macinaggio**; men det var mandag, så de fleste forretninger har lukket;

men bageren og købmanden havde åbent, og det var det vi havde brug for.

Vi tog nu D 80 mod Bastia, stoppede i den gamle by **Erbalunga**, gik til den gamle bydel hvor det meste var restaureret. Der er mange smalle gyder, vi fandt restaurant "Piraten", som Erik Pouplier skriver om i (Turen går til Korsika). Vi studerede menuen,

og det blev ved det, vi kunne få en menu til 90 euro pr. person.

Vi gik i stedet ind i en lille restaurant, hvor spisekortet var en stor tavle, der stod ude ved gaden, Sonja fik filet af en stor fisk, der var dampet, dertil salat, gulerødder og champignon med oste-fyld, jeg fik tre mindre fisk serveret med hoved og hale, salat og citron, begge dele smagte rigtig godt, 1 cola og vand, 36 euro.

Kørte til **Bastia** for at finde ud af hvor vi skulle sejle fra; men det var umuligt at finde en parke-ringsplads, så vi opgav og kørte sydpå, var inde i en Hyper U for at købe vin og ost, som vi ville have med hjem. Vi tog nu D 107 langs kysten og fandt camping "**San Damiano**" lidt syd for Bastia, det ser ud til at være et dejligt sted, med en fin sandstrand og skygge under høje pinjer. Her er et hold danskere mere, som vi fik lidt dansk snak med, de er fra Bagsværd.

Camping: 16,75 euro. Kørt: 87,3 km

Tirsdag 15. maj

På campingpladsen
vi ligger under pinjer
duerne kurrer
snakker med hinanden
hører du mig
kommer du til mig
nej-jeg venter på dig

Spurven blander sig
pip-pip-pip
der er mad her
kom alle sammen
sju-flokken dykker ned
for straks at lette
blev forstyrret af solsorten
som havde hørt spurven kalde
duen kaldte sin mage
har du hørt

spurven kalder
der er mad
vil du med vi ses
kragen så forsamlingen
der må være mad
kredsede over festpladsen
mågerne var vågnet
af deres blund
ingen sild
lad bare de andre

Bølgerne brydes af havets brusen
fuglekvidder forstummer
larmen overdøver deres stemmer.

Det er begyndt at blæse ret kraftigt, så vi måtte have ekstra barduner på markisen, som senere måtte rulles helt ind.

Camping: 16,75 euro. Kørt: 0 km

Onsdag 16. maj

I dag fik vi lidt mere snak med det andet hold danskere (Laila & Jan), de havde problemer med deres bil, den er på værksted, det er noget med bremserne, og den har været på værksted i tre dage nu, og værkføreren lover dem, at det kun vil tage kort tid, og de er ved at være utålmodige, de er så heldige, at de har campingvogn med, så de har i det mindste et sted at overnatte. Vi tog dem med ind at handle i Casino, et stort handelscenter i Bastia, det blæser og solen er

Happy hour med Laila og Jan.

forsvundet, så det er lidt træls.

Vi holdt "happy hour" sammen med dem sidst på eftermiddagen.

Camping: 16,75 euro. Kørt: 12,3 km

Torsdag 17. maj

Det blæste og var meget diset, om eftermiddagen gik vi en lang tur, tog nogle topskud af forskellige nerier, vi må se, om Sonja kan få dem til at gro og blomstre.

Vi boede ved siden af et flinkt tysk ægtepar, Sonja blev forelsket i deres autocamper en "Rapido Le Randonneur".

I dag var vi ovre hos Laila & Jan til "Happy hour", vores el var ved at blive lav, så vi måtte koble os på elnettet.

Camping: Inkl. el 19.95 euro. Kørt: 0 km

Fredag 18. maj

Vi havde besluttet at køre en tur ind i landet på nogle af de små veje, vi ikke havde været på endnu, måske til Sartena, nu må vi se.

Vi tog afsked med Laila & Jan, vi havde haft det hyggeligt sammen.

Vi tømte toilet og spildevand, vaskede det værste støv af vinduerne og fyldte friskvandstanken op.

Der kom nu et ældre schweizisk ægtepar i en WW-bus og holdt ved siden af os, den ene side af bilen var klistret til af en bred gullig stribe, der havde løbet ned ad siden.

De havde været oppe ved Cap Corse, så var der en af de store ørn,e der havde tabt et æg, som lige havde ramt deres bil.

Vi kørte sydpå ad N 198 som er en god og lige vej, ved Solenzara drejede vi mod vest ad D 268

mod Zonza, vejen her havde vi kørt før; men i modsat retning, så den virkede helt anderledes nu, pludselig i et sving ser vi en slange på vej over vejen, den nåede det desværre ikke, jeg ramte den to steder.

Parkeringspladsen på toppen af **"Col de Bavella"** var blevet færdig, det var meget flottere at køre op over passet fra øst mod vest, man så bjergene på en meget flottere måde.

Vi ankom til Sartene, hvor vi har været i før, første gang så vi en butik med røgede specialiteter

Slange ca. 1 m lang.

Camping "Olva les Eucalyptus".

bl.a. kastanje-skinke, vi havde besluttet at købe en skinke med hjem, så vi spurgte til prisen 200 euro, den vejede ca. 7 kg og kostede 28 euro pr. kg, det syntes vi var for dyrt, så vi fik ingen skinke med hjem.

Vi gik nu på turistkontoret, hvor vi fik at vide, hvor der var en campingplads, den tager vi.

Kørte ud ad D 69, en meget lille vej, fandt pladsen, camping fatter stod og "ventede" på os, han var lige ved at klappe i hænderne, han havde det helt store smil fremme, vi er de eneste, der er her, det er under store eucalyptuetræer, der er en duft, der kan åbne ethvert næsebor. Der er meget stille her, vi gik en tur længere op på pladsen og fandt ud af, at den er rigtig stor. Vi fandt også et andet par, der lå i telt, så helt alene er vi altså ikke, nogle bungalows fandt vi også. Helt oppe hvor fatter selv boede i en stor villa, var der en flot udsigt over landskabet. Pladsen hedder "**Olva les Eucalyptus**".

Camping: 16 euro. Kørt: 187 km

Lørdag 19. maj

Om aftenen og natten hørte vi en fugl med en lyd, vi aldrig har hørt før, det lyder som om den siger "gulk" ret højt og kraftigt; men vi har ikke kunnet få den at se.

Vi tog nu D 69 nordpå, vi skulle i postkassen med et kort til Frederiks fødselsdag, og gjorde holdt i den lille by **Aullene**. Vi så en lille købmandsbutik, vi var nysgerrige og gik derind, købmanden var en ældre dame på ca. 80 år, meget venlig og smilende. Der er kun små byer på

denne vej, og der er langt imellem dem.

Efter Aullene var der grise på vejen, der var to, vi gjorde holdt og straks var der 10-12 stk, både store og små, kørte videre og kom op til "Col de la Vaccia", der var gul af gyvel, store gyvel, små krybende gyvel og gyvel, der var afblomstret, men havde dannet mange tynde ca. 8 cm lange tråde som var røde og dækkede planten.

På "Col de la Vaccia" var der også grise, de er meget nysgerrige, selv om de løber frit omkring, der kom en fransk bil og holdt ved siden af os, moderen stod ud, og tog sin ca 4 årige søn med, han skulle fotograferes sammen med grisene, en af dem, en sort orne bed drengen i hånden, så han stak i et vældigt "grisehyl", moderen var heldig, at den slap ham så hurtigt, at der ikke skete den store katastrofe.

Men nu skulle der jo ske noget andet for den sorte orne, den gik til angreb på "sølvpilen", den

Vores bil bliver angrebet.

gnubbede og skubbede på vores bagerste kofanger, så bilen vippede som en båd i stormvejr. Jeg kørte lidt frem, så ornen væltede omkring på ryggen, men den var hurtigt på benene igen og fór lynhurtigt hen til kofangeren igen.

Vi kørte videre, vejen er meget smal, med store huller, her står mange gamle træer, store skovfyr, korkege og kastanjer hvoraf mange ser ud til at være syge, de står med mange visne grene, det er jo bl.a. nedfaldne kastanjer grisene lever af.

Vi spiste frokost lidt nord for **Zicavo**, der var meget fredelig og stille, næsten ingen biler, og rovfuglene svævede majestætisk over os. Overalt står roserne i fuld flor, vi kom igennem et område med høje grønne bjerge, bagved kunne vi se høje forrevne klipper, nogle steder med sne på toppen.

Fra Ghisoni tog vi D 344 mod øst, efter Salastraco kom vi ud af bjergene og ned i lavlandet, først var der vinmarker, og før kysten kom vi i eucalyptusskov.

Vi fulgte N 198 nordpå og kørte ind til camping "**Marine de Aleria**", hvorfra vi måtte flygte for 15 dage siden på grund af dårligt vejr.

Camping: 18 euro. Kørt: 135,5 km

Søndag 20. maj

I dag kørte vi til Bastia, var inde på færgekontolet for at købe billet 113,30 euro til **Livorno** med afgang onsdag kl. 13.30. Var inde i et supermarked for at handle ind til nogle dage, kørte derefter ud til camping "**San Damiano**", som vi forlod fredag morgen for at køre sydpå.

Vores gamle plads lige ud til vandet var ledig, så den tog vi, Jan & Laila var ikke hjemme, så vi håbede for dem, at de havde fået deres bil. Senere stødte Sonja ind i Laila, der blev overrasket over, at vi var kommet igen, de havde stadig ikke fået deres bil, værkstedet lovede hver dag, at næste dag kunne de få den, de ventede på reservedele fra fastlandet, så de var ved at være godt utålmodige; men som et lille plaster på såret, så havde de fået stillet en bil til rådighed gennem SOS.

Nu skulle der holdes "Happy hour", der var mange ting, der skulle fortælles på kryds og tværs, så det blev sen aftensmad.

Da Sonja stod og lavede aftensmad gav det et ordentlig brag i bilen, det var en stor pinjekogle, der var faldet ned på taget.

Camping: Incl. el 20 euro. Kørt: 86,6 km

Mandag 21. maj

I dag står den på afslapning, tog solbad ved stranden, var ude at bade i det krystalklare vand, jeg ordnede grøntsager, Sonja vaskede, så vi har rent tøj til hjemturen. Her sidst på eftermiddagen er det blevet overskyet, Sonja lavede mad, og jeg vaskede op som sædvanlig.

Vi var blevet enige med Laila & Jan om, at vi skiftevis skulle have "Happy hour" hos hinanden i den tid vi var her, så det nåede vi også i dag.

Camping: Inkl. el 20 euro. Kørt: 0 km

Tirsdag 22. maj

Vi var på stranden og pladsen hele dagen, vi mødte nu igen de 2 danskere, som vi havde truffet ovre på camping "A Stella", vi tror, at vi er de eneste 3 hold danskere, der er her på øen.

Danskertræf på "San Damiano".

Så vi holdt alle 3 par "Happy hour" sammen og det blev meget sent, inden vi fik aftensmad, vi var færdige med at vaske op kl. 22.45.

Camping: Inkl. el 20 euro. Kørt: 0 km

Onsdag 23. maj

Vi stod op kl. 06.30, var ude at få en dejlig frisk morgendukkert, tog bruser, spiste morgenmad, fik bilen ordnet med affaldsvand, tømte toilet og fyldt rent vand på vandtanken.

Nu var det tid at tage afsked med Grenå-folkene og Laila & Jan, de var helt kede af, at vi tog afsted.

Vi kørte ind til Bastia, købte brød og pølse af deres kastanjebrød og fortsatte ind på havnen, hvor vi fandt en P-plads til 1 euro pr. time, vi gik en tur op i byen for at se, hvad den gemte. Her var mange tøjforretninger, Sonja var inde og se på sko og fandt et par blå Rohde sandaler, som hun købte.

Det var nu blevet tid, så vi skulle om og line op ved færgen; men vi skulle jo ud fra parkeringspladsen, der kom så en og forklarede, at vi først skulle ind i færgeterminalen og betale, så fik vi en billet vi skulle bruge ved bommen.

Nu kan franskmænd jo være ret så varmbloedige, så da vi uvidende holdt foran bommen og ikke kunne finde ud af det, kom en ung utålmodig franskmand, som også skulle ud. Han kom først og skældte mig ud og fór så tilbage i bilen, Sonja sprang så ud af vores bil og gik hen til ham og sagde, at vi ikke kunne finde ud af det; men det skulle hun ikke have gjort, han blev helt vild, Sonja havde aldrig før set så store arm- og benbevægelser efterfulgt af en hel masse uforståelige gloser på fransk. Nå, men jeg måtte jo så bakke og han kørte igennem med speederen i bund, ak ja, men vi kom også ud og fandt færgen og havde en god sejltur til Livorno.

Autocamperpladsen i Pisa.

Det skæve tårn i Pisa.

Vi fortsatte til Pisa, vi havde set i Bord Atlas, at der skulle være en autocamperplads i Pisa. Vi fandt den let, den er skiltet godt af, den ligger rigtig godt for at gå ind til byen, fra pladsen er der ca. 10 min. gang til det skæve tårn, som vi kan se fra pladsen.

Camping: 12 euro. Kørt: 38,5 km

Torsdag 24. maj

Vi stod tidligt op fandt ud af, at der ikke var strøm på reservebatteriet, vi kunne ikke pumpe vand og måtte indstille os på at leve lidt primitivt, vand i dunke og kander.

Dåbskapellet og Domkirken i Pisa.

Vi gik ind til byen, købte billet til Dåbskapellet, Domkirken, det skæve Tårn, Camposanto, Domkirke-museet og Sinopia-museet, 50 euro for to personer.

Vi gav os god tid, vi kunne komme med på tårntur kl. 09.30, der er kun 294 skæve trappetrin til toppen, der er 5 store malmklokker i forskellige størrelser i tårnet, der er en god udsigt fra tårnet ud over Pisa og omegn, de fleste huse er skagensgule og alle har rødt tag.

Domkirken er meget smuk både ude og inde, prædikestolen er imponerende med mange marmorfigurer.

Dåbskapellet er også imponerende flot med en ottekantet døbefont. Camposanto (Muren nord for domkirken) er en gammel kirkegård, kisterne er lavet af marmor med en stor stenplade til låg, i gulvet er der mange gravpladser, og ud til gården er der en fantastisk søjlebuevæg.

Sinopia-museet, her er udstillet de rødjordsfarvede skitser af freskomalerier fra Camposanto. Vi gik ned i byen og fik noget at spise, derefter gik vi ned til Arno floden, fandt en skyggefuld bænk og fik en lille lur, vi gik over på sydsiden af floden og så den meget flotte Sante Marie Spina kirke fra 1300-tallet, det var et eksempel på Pisa-gotisk stil.

Vi var nu mætte af at se seværdigheder, gik op til boderne ved tårnet og købte tre flotte kokkehuer, derefter gik vi op og nød det pragtfulde vejr på autocamperpladsen. Faciliteter på pladsen var tømning og frisk vand, ingen el.

Camping: 12 euro. Kørt: 0 km

Fredag 25. maj

Da vi betalte og forlod pladsen i Pisa, fik Sonja en gave af vagten, det var en model af det skæve tårn. Vi kørte til **Lucca**, fortsatte nordpå ad vej 12, ved **Borgo a Mozzano** gjorde vi holdt ved en flot gammel bro, den havde 5 buer, en stor i midten og to til hver side, man kunne ikke køre over den, den var for smal.

Vi kørte langs en flod og havde nogle flotte grønne bjerge her i det nordøstlige Toscana, selv om vi er højt oppe i bjergene, hvor de gamle byer ligger, gror der palmer og store flotte rigtblomstrende rosenbuske, pelagonier, petunia og en anden skøn rød blomstrende busk.

Vi var inde i bjergbyen **Abetone**, det er skiområde, var hos en købmand, der havde alt muligt, vi så på en stor parmaskinke, den kostede 91,95 euro, den blev valgt fra, selv om det var fri-stende.

Videre ad vej 12 kom vi ind i en rigtig flot bøgeskov, gennem Modena til Ostiglia, her skulle være en autocamperplads ved vej 482, det skulle være ved en gård og lige ned til Po-floden, vi fandt den aldrig.

Vi fortsatte til Gardasøen, hvor vi tog ind på camping "**E Villaggio del Garda**", ved sydøstsiden af søen, her er mange fugle der snakker, så det er en lyst. Det er lummervarmt og overskyet ca. 28 gr.

Camping: 20 euro inkl. el. Kørt: 299,2 km

Lørdag 26. maj

I dag er det Frederiks fødselsdag, vi bliver på pladsen og slapper af og nyder den gode sol efter en gang torden i nat, vandet indbyder ikke rigtig til badning i søen, det er grumset, vi er bedre vant.

Pladsen er stor, vi er næsten alene i gaden, vi går i supermarkedet for at købe tomater og vin, da vi kommer tilbage, er der kommet et italiensk par i campingbus.

Pludselig kommer der to tyske par med fire børn og en lille engelsk bus med to unge mennesker, tyskerne får travlt, børnene løber rundt og er ivrige efter at hjælpe, spændte på at skulle på telttur, der bliver sat stænger i teltet, pumpet luftmadrasser op, løbehjulene kommer frem og efter tre timer kunne familien endelig samles under det opslåede solsejl og nyde noget køligt. Italienerne over for spiser, han mixer noget, vandet bliver sat på bordet, der kommer en pose franske kartofler som åbnes, dyppes og spises; men det kræver åbenbart mere end vand, en lille flaske med noget klart bliver sat for munden - "aha" det var godt.

Englænderne i den høje bus med surfer på taget og klistermærker fra mange lande H.F.CAT. CZ.D.A. og flere, tager drømmesengen frem og slapper af og nyder solen.

I dag er campingtaksten steget, lavperioden er slut.

Camping: 28 euro inll. el. Kørt: 0 km.

Søndag 27. maj

Kørte syd om Gardasøen ud til **Simione**, der ligger på en tange ud i søen, her ved sydenden af søen er der flot og frodig, masser af roser, nerier i flere farver med stammer så tykke som små træer, kæmpe palmer danner skygge for de solhungrende turister.

Vi kørte nordpå langs vestsiden af søen, det var en flot køretur, byer med blomster ved husene,

klipper med lange tunneler og vejen der snor sig snart oppe, snart nede langs klippevæggen,

da vi kom til nordenden af søen, var vandet blevet meget renere, vi fandt en autocamperplads i "**Riva del Garda**", hvor vi overnattede sammen med 28 andre campere.

Camping: 8 euro. Kørt: 96,1 km

Mandag 28. maj

Kørte fra pladsen kl. 08.00, lige nord for Riva del Garda kom vi forbi den lille sø "Lago di Tenno", helt turkisfarvet strålede den imod os mellem alt det grønne løv og nåletræer.

Vi kørte ad vej 421, ved Spormaggiore havde vi vist hele den italiens frugthave, det var et betagende syn at skue ud over bjergene med alle de frugttræer på skråningerne, desværre var der også tåget og regnfuldt i perioder oppe i bjergene.

Vi er nu på camping "**Passeier Meran**", ved **Riffian** nord for Merano, vi afventer bedre vejr til at køre over Timmelsjoch-passet, som er meget naturskønt; men ret skrap at køre over.

Camping: 22,50 euro. Kørt: 150,7 km

Tirsdag 29. maj

Vi stod op i regnvejr, det har regnet hele natten og vi kunne se, at skyerne hang tungt over bjergene og Timmelsjoch er 2.509 m høj, så vi besluttede at køre over Brenner-passet, som er 1.375 m.

Vi tog nu vej 44 op over **Jaufenpass** 2.099 m høj, det regnede, og det var usigtbart, da vi kom et stykke op, var der sne imellem og det blev værre og værre, det var ligesom grøn sæbe at køre i, vi var bange for at køre istå i hårnålesvingene, for så ville det være vanskeligt at komme igang igen.

Sneplov på vej ned.

Vi holder på toppen af Jaufenpass.

Det gik langsomt frem, så kom sneploven imod os, det var en lettelse, da vi nåede toppen lå der ca. 10-15 cm sne.

Vi mente, det var med at komme ned hurtigst muligt, så det gik meget langsomt nedad i 1. gear, så kom sneploven imod os på vej op, det var en lettelse; men kort efter var der igen sne på vejen, sneen holdt op da vi var næsten nede i dalen.

Vi blev nu enige om at tage motorvejen over Brenner, det var nu ikke meget bedre, det sneede meget op over passet; men vi kom da til Innsbruck i god behold.

Vi fortsatte ad motorvejen, var inde i Wattens for at købe 80 % rom og græskarkærneolie som vi kun har kunnet købe i Østrig. I **Regensburg** skulle der ifølge Bord Atlas være en autocamperplads, den kørte vi efter, fandt den efter nogen besvær, det viste sig, at den er i forbindelse med en campingplads.

Vi kørte ind for at få en plads til vores camper, betalte 22 euro, bagefter fandt vi så ud af, at autocamperpladsen kostede 10 euro.

Det brokkede vi os over og sagde, at det var autocamperpladsen vi ville ind på, værten sagde, at det kunne vi ikke, den var kun for biler under 6 m, vi måler kun 5,55 m sagde jeg, efter lidt diskussion fór han sammen med en medhjælper ud til bilen med et båndmål og målte den så lang, som han nu kunne, 6.20 viste målet, vi havde jo bagagebærer med en box bagpå, vi måtte bide i det sure æble.

I bordatlas står der ikke noget om, at det kun er for biler under 6 m.

Camping: 22 euro. Kørt: 373,9 km

Onsdag 30. maj

Vi tog autobanen nordpå til **Selb**, hvor Villeroy & Boch har fabriksudsalg, vi har været her før og priserne på porcelain er kun ca. det halve af i Danmark, vi mangler nogle ting til vores stel og skulle have et helt spise- og kaffestel til Sonjas søster.

Det viste sig at vi var kørt forgæves, det stel vi var ude efter var udgået af produktion, så vi fandt kun enkelte ting, de havde i deres restlager.

Vi fortsatte med autobane 9 til **Halle**, hvor der skulle være en autocamperplads, vi skulle ind gennem byen, en gammel østtysk by, der er ret stor, vi spurgte om vej ved en venlig ældre herre, han gjorde sig meget umage med at tegne, hvor vi skulle køre, og det passede på en prik.

Vi skulle ud ad vej 6 mod nord, autocamperpladsen skulle være ved en Shell servicestation, her sagde de, at vi skulle henvende os ved naboen, som handlede med campingbusser og både. Jo, der var en, som lige ville køre foran og vise vej, vi kørte ud ad en brostensbelagt vej, vi var spændte på, hvor vi nu kom hen, efter ca. 5 km drejede han til venstre ad en meget smal og ujævn brostensbelagt vej, efter yderligere ca. 3 km kom vi til en lille by med bindingsværkshuse og pludselig var vi ved autocamperpladsen "**Marina Brachwitz**", der ligger skønt lige ned til floden Saale.

Vi ville betale; men det skulle vi ordne med færgemanden, der passede en lille færge, der blev trukket over floden med wiretræk.

Der var to busser på pladsen, det viste sig at være nye busser, der var sat herved som reklame, den ene en (Hymer carado) var der pris på, 37.490 euro.

Færgen over Saale floden.

Autocamperplads "Marina Brachwitz".

Pladsen her er hyggelig; men ligger langt ude, her er ingen faciliteter nu, toiletterne er ude af drift.

Camping: 5 euro. Kørt: 372,4 km

Torsdag 31. maj

Fandt autobanen, fulgte den over Magdeburg, Hannover og Hamburg til **Eckernförde**, hvor der er en gratis autocamperplads lige ved midtbyen, vi fandt den, fik sat el til og klodset op.

Så skulle Sonja bruge vand, der var ingen vand, det var løbet ud, det må være den ujævne brostensbelagte vej, der har åbnet for ventilen, der var heldigvis en vandautomat på pladsen, så vi blev reddet.

I aften gik vi ind i byen for at spise, vi fandt et rigtig hyggeligt sted ved kirken, en gammel restaurant, som man fornemmede, var gået i arv fra generation til generation, maden var i top, klar aspargessuppe. Sonja fik vegetarmad, friske sprødkogte grønsager og bagt kartoffel, jeg fik en stor fladfisk med kartofler til og en god hvidvin, det var lækkert. Eckernförde er en spændende gammel havneby at gå på opdagelse i.

Camping: 0 euro. Kørt: 450,6 km

Fredag 1. juni

Vi var ca. 15 autocampere på pladsen, og vi var nogle af de første der var oppe. Jeg så ud ad vinduet en kineser, der kom gående ude på gaden, han gik ind på en lille plads med en bænk lige ud for vores bil, smed jakken og tog hvide handsker på.

Jeg kaldte på Sonja, og så startede "kinesisk morgengymnastik", kroppen blev simpelthen arbejdet igennem i alle muskler, ca. 45 min., så gik han rask og let, klar til dagens arbejde.

Vi kørte nu mod Danmark, gjorde et lille stop ved grænsen for at gøre lidt indkøb og få vores gasflaske byttet.

Vi var hjemme i Viborg sidst på eftermiddagen efter en rigtig oplevelsesrig og afslappende ferie.

Korsika kan vi kun anbefale at besøge, hvis man er til udfordringer og flot natur.

Kørt: 2797 km

Kørt: 5.945 km på turen.

Brugt: 516 L diesel kørt 11,52 km pr. L.

Korsika.

